Những bí mật của khu vườn, tôi không kể với ai. Nhưng kể từ đêm đó, tôi không đặt chân ra vườn nữa.

Bà Sáu thấy vậy, xoa đầu tôi:

- Cháu bà ngoan lắm!

Tôi chỉ cười trừ.

Chửng anh hỏi tôi:

- Mày nói thật đi! Mày đã thấy con ma chưa?

Tôi chớp mắt:

- Thấy rồi! Giống hệt như mày kể!
- Nghĩa là tóc nó dài tới gót chân?

Tôi gật đầu:

- Ù, tóc nó dài thậm thượt.

Chẳng anh rụt cổ:

- Và chân nó không hề chạm đất?

Tôi lại gật đầu:

- Ù, nó bay lơ lơ lửng lửng.
- Mày còn thấy gì lạ nữa không? Chưng anh hồi hộp hỏi tiếp.

Không hiểu sao tôi lại sợ mọi người phát giác ra cuộc hẹn hò vụng trộm của anh Điền và chị Ngà, mặc dù chính điều đó đã làm trái tim non nót của tôi vỡ ra từng mảnh. Từ lúc tình cờ khám phá ra chân dung thật sự của con ma tóc dài, tôi vừa phẫn uất và đau đớn đồng thời lúc nào cũng nơm nớp lo thay cho chị Ngà. Tôi sợ chị sẽ không chịu nỗi sự chế nhạo và bêu riếu của những người độc mồm độc miệng nếu mọi sự bỗng nhiên vở lỡ.